

Memurin Kanununa ek Kanun

(Resmî Gazete ile ilânı : 16 . VI . 1949 - Sayı : 7234)

No.
5439

Kabul tarihi
10 . VI . 1949

BİRİNCİ MADDE — Vazifesi dolayısıyla öğrendiği, saklanması gerekli her hangi bir hususu doğrudan doğruya âmirinden başka bir kimseye duyuran veya vâkı olmıyan bir hali uydurarak yayılmasına sebep olan memurlar hakkında 18 . III . 1926 tarihli ve 788 sayılı Memurin Kanununun inzibati cezalarından, fiilin vehamet derecesine göre, her hangi birisi yetkili inzibat komisyonu tarafından tatbik olunur.

İKİNCİ MADDE — Bakanlar, merkez ve iller teşkilâtında aylıkla çalışan her hangi bir memuru tâyinindeki usule göre, yapılması o bakanlığa ait bir iş için, orada bakanlık teşkilâtı ve boş vazife bulunup bulunmamasıyla kayıtlı olmaksızın, kadrosıyla yurt içinde dilediği yerde çalıştırabilirler.

ÜÇÜNCÜ MADDE — 18 . III . 1926 tarihli ve 788 sayılı Memurin Kanununun hükümlerine tâbi memurlardan :

A) Olağanüstü çalışmalarıyla işin keyfiyetini muhafaza ederek emsallerinin üstünde verimli iş çıkaranlara;

B) Üstün bir bilgiye dayanan şahsi teşebbüsü sayesinde gerek dairesinin hizmet kadrosunda, gerek hizmet vasıtalarında tasarruf sağlayanlara;

C) Umumi bir zararın önlenmesi veya bir faydanın sağlanması için sağlık ve hayatını tehlikeye koyarak çalışanlara;

Bağlı buldukları daire âmirinin teklifi, ilgili bakanların tasvibi ve Bakanlar Kurulunun kararıyla (A) bendindeki başarıyı gösterenlere almakta oldukları aylığın tutarının bir katına, (B) ve (C) bentlerindeki başarıyı gösterenlere üç katına kadar ikramiye verilebilir.

Bütçeye konacak ikramiye ödenekleri her dairenin aylık ödeneğinin binde birini geçemez.

GEÇİCİ MADDE — Devlet teşkilâtı kadrolarında tasarrufu sağlamak maksatlarıyla genel müdürlük ve muadili derecedeki kadrolarla daha yüksek derecedeki kadrolar re'sen, bunların dışında kalan kadrolar müdürler komisyonlarının müta-lâası alınmak suretiyle ilgili bakanın teklifi ve Bakanlar Kurulu kararıyla kaldırılabilir. Kadrosunun kaldırılması suretiyle açıkta kalan memurlara kadronun kalktığı tarihi takip eden ay başından itibaren hizmet süreleri on yıla kadar olanlara altı ay ve hizmet süresi daha fazla olanlara bir yıl aylıkları tam olarak ödenir. Bu süreden sonraki istihkakları hakkında 18 . III . 1926 tarihli ve 788 sayılı Memurin Kanununun 9 . III . 1938 tarihli ve 3335 sayılı Kanunun ikinci maddesiyle değiştirilen 85 nci maddesi hükümleri uygulanır.

Bu suretle açıkta kalan memurlar istedikleri yerde ikamet edebilirler. Bu takdirde kendilerine Harcırah Kararnamesiyle, 28 . IV . 1926 tarihli ve 829 sayılı Kanun hükümlerine göre yolluk ödenir.

Şu kadar ki, bunlar açıkta buldukları süre içinde Memurin Kanununun 9 neu maddesi hükmüne tâbi kalırlar.

Bu maddeye göre açıkta kalan memurlar, muvafakatleri olmadıkça açıkta kal-

dıkları kadrolardan aşağı dereceli kadrolara tâyin edilemezler.

Bu madde hükmüne göre verilen yetki bu kanunun yürürlüğe girmesinden itibaren yalnız bir yıl için muteberdir.

DÖRDÜNCÜ MADDE — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

BEŞİNCİ MADDE — Bu kanunü Bakanlar Kurulu yürütür.

11 Haziran 1949

<i>Cumhurbaşkanlığına yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	11. VI. 1949 ve 1/552
<i>Bu kanunun ilânının Başbakanlığa bildirildiğine dair Cumhurbaşkanlığından gelen tezkerenin tarih ve numarası</i>	:	11. VI. 1949 ve 4/562
<i>Bu kanunun görüşmelerini gösteren tutanakların cilt ve sayfa numaraları</i>	:	Cilt Sayfa 19 302 20 532,711:713